

Herdenking van de slachtoffers van de ramp in Enschede

Enschede heeft getroffen. De omvang van ons land maakt dat wij allen in bijna elk deel van het land wel vrienden hebben of zelfs familieleden. Ieder van u zal dus ongerust zijn geweest over mensen met een bepaald gezicht. Wij hebben ook speciaal gedacht aan onze collega's die in Enschede wonen. Maar los van die gezichten die wij concreet voor ons zien, voelen wij ons als volksvertegenwoordigers betrokken bij de wanhoop en het verdriet van de bewoners en de bestuurders van Enschede.

Het is moeilijk te aanvaarden dat geheel onverwacht op een zonnige dag een gemeenschap van mensen zo totaal uit elkaar wordt geslagen. Het is moeilijk te aanvaarden dat mensen die wij liefhebben er niet meer zijn, dat anderen hun verdere leven lang de gevolgen zullen moeten dragen. Het is moeilijk te aanvaarden dat brandweermensen in de uitoefening van hun werk zijn omgekomen. Het is moeilijk te aanvaarden dat van honderden huizen nog slechts muren overeind staan en dat sommige mensen daardoor alles kwijt zijn.

In deze Kamer voeren wij debatten over maatregelen om onze samenleving te versterken, over mogelijkheden soms ook om elders in de wereld te helpen. Op dit moment denken wij niet aan wetten of andere maatregelen, maar aan mensen die,

wat de overheid ook doet, heel veel zelf zullen moeten verwerken. Natuurlijk is het heel goed dat ziekenhuizen, ambulancediensten, hulpverlening, woningbouwcorporaties, verzekeringsmaatschappijen en vrijwilligers direct en spontaan aan het werk zijn gegaan. Maar wij maken ons geen illusies dat daarmee het leed en de ontredde op dit moment kunnen worden weggenomen.

Namens de Kamer heb ik gisteren een brief aan het gemeentebestuur gezonden om van ons medeleven te getuigen. Op het moment dat Enschede zelf gepast acht voor een herdenking van de slachtoffers zal de Kamer daarbij aanwezig zijn. Nu kunnen wij niet anders dan kracht toewensen aan ieder die leed te verwerken krijgt, onzekerheid moet verdragen, troost wil bieden, steun mag geven. Onze gedachten zijn bij hen.

Ik verzoek u om allen enkele ogenblikken stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De vergadering wordt van 14.15 uur tot 15.00 uur geschorst.

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan

over de wijze van behandeling. Als aan het eind van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Op vrijdag jongstleden heeft onze collega Oussama Cherribi in het openbaar in Amsterdam zijn proefschrift verdedigd. Graag wens ik hem ook van deze plaats geluk met zijn doctorstitel.

(Applaus)

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ik stel voor, toestemming te verlenen tot het houden van wetgevings- c.q. notaoverleg met stenografisch verslag op:

maandag 22 mei 2000:
- van 12.00 uur tot 17.00 uur van de vaste commissie voor Justitie over de Invoering van de Vreemdelingenwet 2000 en daarmee verband houdende wijziging van diverse wetten alsmede intrekking van de Wet gemeentelijke zorg voor houders van een voorwaardelijke vergunning tot verblijf (Invoeringswet Vreemdelingenwet 2000) (26975);

maandag 29 mei 2000:
- van 12.00 uur tot 17.00 uur van de vaste commissie voor Justitie over de nota Alleenstaande minderjarige asielzoekers (27062).

Ik stel voor, morgen alleen te vergaderen om 11.00 uur teneinde de minister van Financiën en de president van de Algemene Rekenkamer in de gelegenheid te stellen de jaarverslagen over het jaar 1999 en de rapporten van de Algemene Rekenkamer bij die jaarverslagen aan te bieden. Verder zal morgen geen plenaire vergadering meer plaatsvinden. Het voorziene symposium wordt ook afgelast in verband met het bezoek van een Kamerdelegatie aan Enschede.

Overeenkomstig de voorstellen van de voorzitter wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan mevrouw Örgü.

Mevrouw **Örgü** (VVD): Voorzitter! Ik verzoek u de stemmingen over de

Voorzitter

moties VAO jeugdzorg een week uit te stellen, zodat nader beraad kan plaatsvinden.

De **voorzitter**: Ik stel voor, aan dat verzoek te voldoen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Agendapunt 4 is dus van de agenda afgevoerd.

Het woord is aan de heer Van den Akker.

De heer **Van den Akker** (CDA): Voorzitter! Op 24 mei zullen wij een algemeen overleg over ORET en Milieuv voeren. Dat overleg had oorspronkelijk in december moeten plaatsvinden. De minister voor Ontwikkelingssamenwerking heeft ons toen een notitie toegezegd, getiteld "Ontwikkeling en economie". Die notitie zou in maart aan de Kamer worden gezonden, maar wij hebben die nog niet ontvangen. Wij willen deze graag voor het overleg op 24 mei ontvangen. Bovendien heeft de minister uitspraken gedaan die haaks staan op uitspraken van de staatssecretaris. Daarom willen wij weten of er sprake is van een wijziging in beleid.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering door te geleiden naar het kabinet.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Atsma.

De heer **Atsma** (CDA): Mevrouw de voorzitter! Vorige week heeft de vaste commissie voor Landbouw, Natuurbeheer en Visserij gesproken over de IBR en de slijtersproblematiek. Mede namens een aantal andere fracties wil ik vragen om het verslag van dat AO op de agenda te plaatsen.

De **voorzitter**: Ik zal daar op een later tijdstip een voorstel voor doen. Ik neem aan dat wij dit volgende week kunnen behandelen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Goedkeuring van het op 11 januari 1995 te Middelburg tot stand gekomen Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden, het Koninkrijk België en het Vlaams Gewest tot herziening van het Reglement ter uitvoering van artikel IX van het Tractaat van 19 april 1839 en van hoofdstuk II, afdelingen 1 en 2, van het Tractaat van 5 november 1842, zoals gewijzigd, voor wat betreft het loodswezen en het gemeenschappelijk toezicht daarop (Scheldereglement) (Trb. 1995, 48) (26069).**

(Zie vergadering van 9 mei 2000.)

De artikelen 1 en 2 en de beweegreden worden zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat het wetsvoorstel met algemene stemmen is aangenomen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Gerechtsdeurwaarderswet (22775).**

(Zie vergadering van 10 mei 2000.)

De artikelen 1 t/m 54 en de beweegreden worden zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat de aanwezige leden van de fracties van GroenLinks, de PvdA, D66, de VVD, het CDA en de SGP voor het wetsvoorstel hebben gestemd en die van de overige fracties er tegen, zodat het is aangenomen.

Aan de orde zijn de **stemmingen** in verband met het wetsvoorstel **Wijziging van de Gerechtsdeurwaarderswet ter nadere regeling van de gevolgen van ambtshandelingen van gerechtsdeurwaarders die in strijd zijn met de volkenrechtelijke verplichtingen van de Staat (23081).**

(Zie vergadering van 10 mei 2000.)

De artikelen I t/m III en de beweegreden worden zonder stemming aangenomen.

In stemming komt het wetsvoorstel.

De **voorzitter**: Ik constateer, dat het wetsvoorstel met algemene stemmen is aangenomen.

De vergadering wordt enkele minuten geschorst.

Aan de orde is de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Gemeentelijke herindeling in een deel van de provincie Utrecht (26904).**

De algemene beraadslaging wordt geopend.

De heer **Schutte** (RPF/GPV): Voorzitter! Het voorstel tot gemeentelijke herindeling rond de stad Utrecht is er één in een serie, waarmee wordt beoogd de positie van een aantal centrumgemeenten in ons land te versterken. Daarvoor is soms ook wel aanleiding. Grenzen gaan knellen als maatschappelijke ontwikkelingen structureel vanouds bestaande grenzen overschrijden. Dat bij het zoeken naar een oplossing voor zulke knelpunten de gedachten niet bij alle betrokkenen dezelfde richting uitgaan, is niet zo vreemd. Het is dan uiteindelijk aan provincie en Rijk knopen door te hakken. De herinnering aan één zo'n knelpunt ligt ongetwijfeld ook de minister nog vers in het geheugen. Maar als ik naast Twentestad ook Amsterdam en Rotterdam noem, dan spreken ook deze namen boekdelen. De volgende voorstellen voor Den Haag en Eindhoven dienen zich al aan.

Ik neem al deze plaatsen, omdat zij gemeenschappelijk hebben dat er